

Lucmajor

Senderisme

08

La pròxima ruta
la planeges tu online.

OUTDOORACTIVE.com

Encuentra y planea tus rutas

outdooractive.com és l'últim en guies
online i un expert en rutes de natura.
Aquí trobaràs les teves rutes de Lluçmajor.

Tot és gratuït!

- Mountainbike
- Nordic Walking
- Senderisme
- I molt més

www.outdooractive.com

També ens trobaràs al Facebook
www.facebook.com/outdooractive

Normes

- Feis només les excursions que us permetin les vostres condicions físiques.
- Deixau constància (consergeria d'hotel, familiars, etc.) d'on pensau anar a caminar.
- No aneu a caminar tots sols; és millor anar-hi acompanyats.
- Assegurau-vos de les previsions meteorològiques. Les condicions climatològiques poden ser un factor de risc.
- Vestiu-vos adequadament. Duis sempre roba d'abric i un impermeable.
- Assegurau-vos de dur també prou aigua i provisions. De vegades es tarda més del previst.
- Una petita farmaciola pot ser molt útil.
- No sortiu dels camins marcats.
- Anau alerta en temps de caça, quan la ruta travessa vedats de caça (en trobareu informació a les oficines de turisme).
- No encengueu foc.
- Respectau sempre el medi ambient. No deixeu cap rastre del vostre pas i deixau les barreres tal com les heu trobades.
- No deixeu fems.
- No arrabasseu les plantes; les flors són maques al camí.
- No espanteu els animals que pugueu trobar durant la ruta, com ovelles o cabres.
- Sobretot, no faceu res que pugui resultar perillós, com per exemple enllaçar una excursió amb una altra, travessant terrenys desconeguts.

Excursió núm. 1

Lucmajor – camí de Binificat – font des Pèlec – Lucmajor

Temps de caminar	2 h (2 h i 15 min si es torna al punt de partida)
Distància	8,5 km
Dificultat	fàcil

Versió curta:

Lucmajor – camí de Binificat – camí des Pontarró – camí de Son Ponç – Lucmajor

Temps de caminar	1 h i 45 min
Distància	7 km

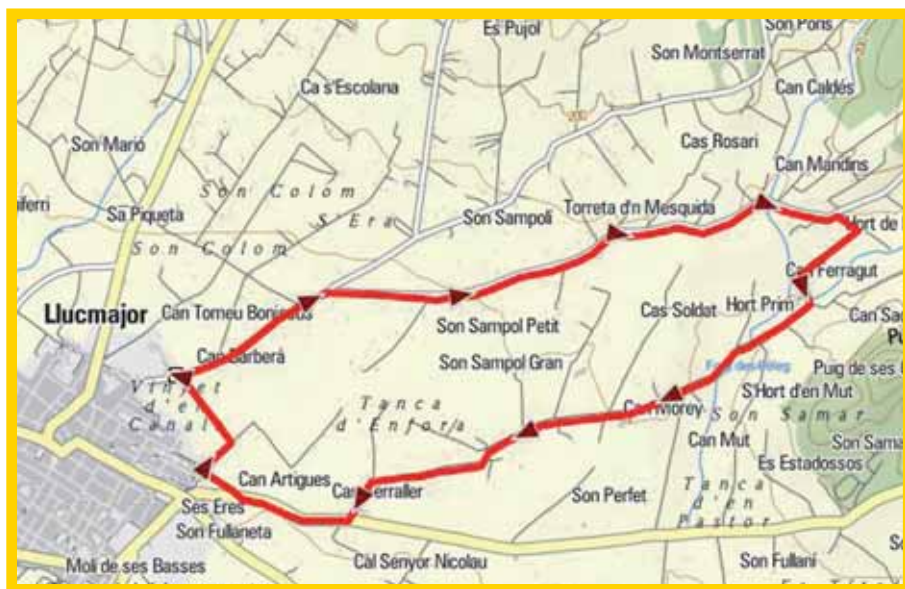
Aquesta bella ruta circular travessa un paisatge suau de bosc baix cobert de pins. Discorre per uns tranquils camins rurals, on les escenes bucòliques de la vida del camp, que gairebé no han canviat en segles, porten la pau a l'ànima. A pesar de l'existència d'algunes cases velles rehabilitades i de noves residències un poc més elegants, no ha perdut el seu encant.

L'excursió comença devora l'institut de Lucmajor (on hi ha lloc per aparcar), i surt cap al camp pel camí de Gràcia, un ample camí asfaltat senyalitzat amb "Agroturisme Son Sampolí". El camí surt del poble i passa per camps d'ametlers, finques sembrades i algunes cases. S'ha de tenir en compte que hi pot haver un poc de trànsit al principi. Aviat passarem per una gran creu de pedra a l'esquerra en la intersecció del camí de sa Creu de ses Dones, i si continuam tot dret, un poc més endavant, passarem per un altre camí,

el camí des Coix Carro, senyalitzat cap a Algaida, també a l'esquerra.

Quan arribam a una bifurcació al camí (12 min) la nostra ruta continua per la dreta, seguint el camí de Binificat, un camí un poc més estret amb una variada vegetació als dos costats fonoll, moreres, espàrrecs silvestres, garrovers, etc. Ara podem veure el puig de Randa (excursió núm. 2) a l'esquerra. Passarem el camí de Son Sampol (20 min) a la dreta, i més endavant un rètol que indica l'entrada de Villa Sampol, amb el puig de Randa ara una mica més a prop.

Als 45 min passarem un camí de terra sense nom, i quasi tot d'una un altre camí, el camí des Pontarró, tots dos a l'esquerra. La versió curta gira a l'esquerra aquí, al primer dels dos camins, ascendeix lleugerament i arriba al camí de Son Ponç, i gira novament a l'esquerra per tornar a Lucmajor al punt de partida.

La ruta principal continua endavant, passant algunes entrades elegants de noves residències, i poc després (50 min) abandona el camí per girar a la dreta, per un caminó que sembla acabar davant una barrera a l'entrada d'una casa amb una palmera alta. Ens dirigirem cap a la barrera i aviat veurem que la ruta volta una altra vegada a la dreta just abans de la barrera, per continuar ara en direcció a Lluçmajor. Passarem per algun molí, bastant descuidat, i per algunes cases rurals també un poc abandonades, seguint el camí principal i amb el bosc baix de pins a l'esquerra.

Després d'1 h i 10 min de caminar, arribarem a la font, la font des Pèlec, un lloc ideal per fer un alto, gaudir d'un pícnic o simplement descansar a l'ombra dels arbres devora el corrent d'aigua. Aquí l'aigua fresca surt de la font fent bombolles quasi tot l'any. Es creu que aquesta zona era abans un gran pantà, amb moltes fonts i llacunes —alguns topònims així ho indiquen, com per exemple es Pontarró.

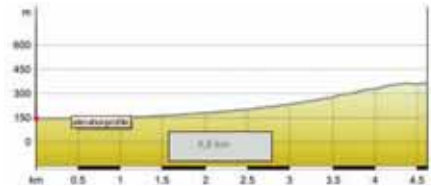
Continuant ara la nostra volta a Lluçmajor, seguirem pel camí principal, travessant un paisatge tranquil de camps oberts, algunes cases i terres cultivades, amb el puig de Randa ara a la nostra dreta. Aviat tindrem unes bones vistes cap al puig de ses Bruixes i la serra de Galdent (excursions núm. 3 i 5 d'aquesta guia) davant nostre a la dreta.

El camí es comença a eixamplar bastant, i aviat arriba a la carretera que uneix Lluçmajor amb Porreres (Ma-5020), on un gir a la dreta ens durà de tornada a Lluçmajor entrant per una rotonda just on surt la carretera cap a Campos, devora un molí amb restaurant, després d'1 h i 55 min d'excursió. Per tornar al punt de partida, girarem una altra vegada a la dreta des de la rotonda, caminant per l'avinguda de Ramon de Sant Martí, per continuar el camí senyalitzat cap a Algaida, que aviat gira a l'esquerra per arribar novament davant l'institut en 2 h i 15 min.

Excursió núm. 2

Llucmajor – camí de Gràcia – camí Vell de Gràcia – santuari de Gràcia – Llucmajor

Temps de caminar	2 h i 20 min
Distància	4,6 km
Dificultat	fàcil, però amb un ascens d'uns 200 m en total

Es tracta d'una excursió idíl·lica. La ruta puja al puig de Randa cap a l'imponent santuari de Gràcia, per un caminet dins el bosc que ofereix unes incomparables vistes panoràmiques sobre gran part de l'illa: el pla del llevant, l'enorme badia de Palma, Llucmajor i la seva comarca, la seva costa, i en dies de bona visibilitat, la màgica illa de Cabrera surant sobre un horitzó blau. Tota una recompensa pel relatiu poc esforç que demana!

Aquesta excursió comença també davant l'institut i segueix el mateix camí de Gràcia durant uns 20 min abans de girar a l'esquerra per continuar pel camí Vell de Gràcia, que es dirigeix cap al peu de la muntanya de Randa. Aquí ja comença un lleuger ascens, entre algunes cases, finques i camps d'ametlers. En aquest tram és probable que un estrèpit de cans lladrant ens acompanyi durant una estona, rompent la serenitat habitual del camp. Afortunadament no dura gaire, ja que quan ens allunyem de les cases, regna novament la tranquil·litat.

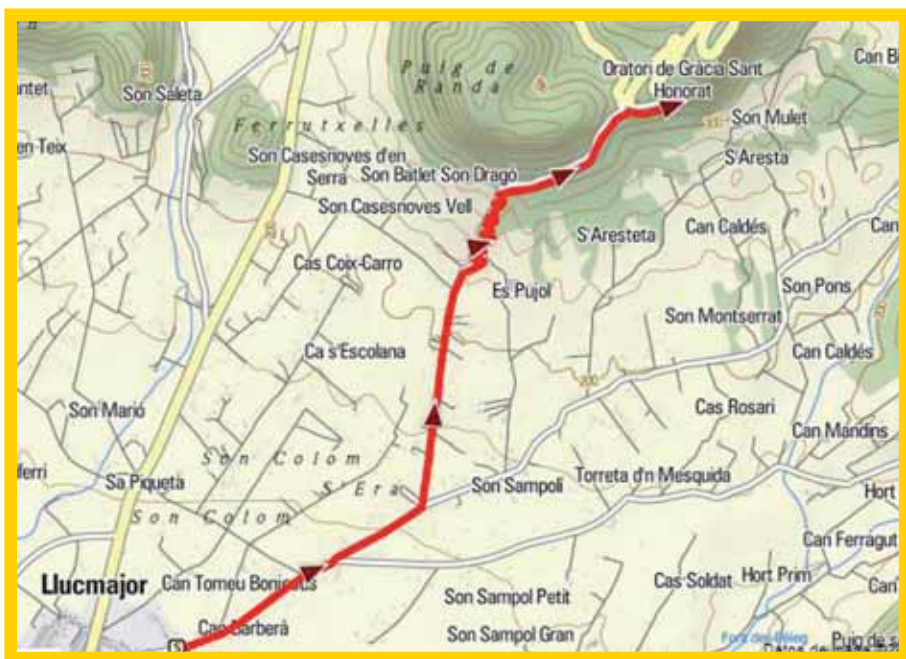
El camí fa un breu i lleuger descens passades les cases, i a l'esquerra s'agafa el camí des Putxets. Poc després veurem un gran rètol amb informació per a senderistes, que indica el

començament de la pujada cap al monestir, pel camí de ses Voltes.

Gaudint d'àmplies zones ombrejades ascendim entre els pins, i com més a dalt arribam, més espectaculars són les vistes. Podrem veure la gran badia de Palma, la costa sud de Llucmajor, el pla del llevant i l'illa de Cabrera. Les muntanyes de Felanitx, amb el santuari de Sant Salvador i el castell de Santueri, també són visibles.

Passarem una petita gruta amb una marededéu (1 h i 10 min) i en pocs minuts més arribarem al santuari de Gràcia (1 h i 15 min) amb la seva àmplia entrada, arrecerat sota una enorme i impressionant roca escarpada a la muntanya. Aquí s'anivella el terreny i hi podrem passar una estona molt agradable, gaudint d'un picnic o admirant les magnífiques panoràmiques des d'aquest meravellós punt estratègic a més de 350 m sobre el nivell de la mar.

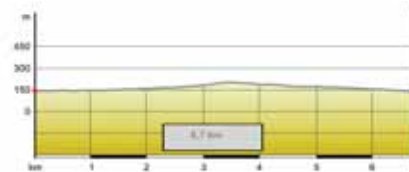
La tornada es fa pel mateix camí, baixant la muntanya fins al camí de Gràcia i girant a la dreta per arribar novament al punt de partida de devora l'institut, després de 2 h i 20 min d'excursió.

Excursió núm. 3

Lucmajor – camí de Son Mendivil – camí Vell d'Algaida – camí de ses Pedreres – Restaurant Galdent – camí de Galdent – Lucmajor

Temps de caminar	1 h i 45 min
Distància	6,7 km
Dificultat	Fàcil, amb pujades i baixades suaus

Versió curta:

Lucmajor – camí de Son Mendivil – caminal de Galdent – Lucmajor

Temps de caminar	1 h i 15 min
Distància	6,1 km

Es tracta d'una excursió circular que surt de Lucmajor cap al nord, cap a la rocosa i agresta serra de Galdent, passant per davant del famós Restaurant Galdent –únic i sorprenent, ja que està situat dins una enorme cova. Després, baixant novament per camins rurals, torna a Lucmajor per acabar al mateix punt de partida. En aquesta ruta, des del camí que voreja la serra, gaudirem d'unes impressionants vistes panoràmiques que abracen des de la vila de Lucmajor i els seus voltants fins a la costa. Cal afegir que aquesta excursió és espectacular quan floreixen els ametlers al febrer.

L'excursió comença a la plaça de Fra Jeroni Boscana (al vial cap a Algaida), on hi ha un antic molí sense aspes al centre de la rotonda. Cara a les muntanyes, anirem cap a l'esquerra per seguir el camí de Son Mendivil, senyalitzat amb "Restaurante Galdent". Sortim així del poble en direcció als puigs. Aquí el camí asfaltat és ample,

flanquejat per moreres i fonoll silvestre. És molt possible que hi hagi bastant de trànsit al principi, encara que a mesura que ens anem allunyant del poble el nombre de vehicles disminuirà. Ara el camí travessa camps d'ametlers i garrovers, amb alguns xalets i finques, i fins i tot alguna vinya.

Passarem el camí des Comellar als 20 min, i un poc després el camí de Son Conill, ambdós a l'esquerra. Seguint el camí principal, arribarem al caminal de Galdent a la dreta, als 30 min. Aquí la versió curta gira a la dreta per seguir un camí més estret, després de terra, que passa per algunes finques un poc abandonades i un antic pou, i enllaça altra vegada amb la ruta principal poc abans de tornar a Lucmajor.

La ruta principal continua a partir d'aquest punt uns cent metres més, i gira a la dreta per continuar pel camí Vell d'Algaida, també senyalitzat amb

“Restaurante Galdent”. En aquests moments començarem una lleugera pujada cap a la serra, i ens donarem que ja quasi no hi ha vehicles. Als 40 min girarem novament a la dreta per seguir el camí de ses Pedreres, un camí més estret que continua en suau ascens cap a la rocosa serra de Galdent, ara ja molt a prop. Encara hi ha algunes cases i xalets dispersos, i a mesura que anem pujant veurem unes vistes panoràmiques a la dreta sobre el poble de Lluçmajor, amb la seva enorme església, i també cap a la costa. Si hi ha bona visibilitat, des d'aquí es veu molt bé l'illa de Cabrera.

Aviat passarem l'entrada al restaurant (1 h) on, si està obert, podrem fer una aturada i viure una experiència increïble: menjar dins l'enorme cova, on l'ambient és fresc i assolejat, sobretot un dia de calor. El restaurant és molt gran per dedins, i s'hi celebren noces i comunions. A

l'hora de redactar aquest llibre, el restaurant només obre els caps de setmana.

Per tornar a Lluçmajor, continuarem pel camí, que poc després tomba a la dreta i posteriorment a l'esquerra, baixant suaument amb camps oberts a tots dos costats. Seguint la ruta principal, ens anirem acostant a Lluçmajor. Passarem el camí de Ferrutxelles a mà esquerra (excursió núm. 5), a 1 h i 20 min, i ja molt més a prop passarem a l'altre extrem del caminal de Galdent (1 h i 30 min), on la versió curta s'ajunta altra vegada amb la principal. Poc després passarem el grandíssim cementeri de Lluçmajor, amb el seu ampli pàrquing. Aquí el camí s'eixampla molt, i en uns minuts més tornarem a Lluçmajor al punt de partida, després d'1 h i 45 min i 6,7 km d'excursió.

Excursió núm. 4

Llucmajor – camí de Gràcia – camí de Son Ponç – camí Vell de Montuiri

Temps de caminar	2 h i 15 min
Distància	9,6 km
Dificultat	Fàcil, pujades i baixades suaus

Versió curta:

Llucmajor – camí de Gràcia – camí de s'Aresta – Can Pancuit – Llucmajor

Temps de caminar	2 h
Distància	7,5 km

NOTA: En principi aquesta excursió és només d'anada, i seria necessari haver organitzat una recollida al final del camí (en el punt del km 5,9 de la carretera Ma-5017, de Randa a Montuiri). Com a alternativa es pot tornar a peu, però així es converteix en una llarga excursió de quasi 19 km.

Si cercau una excursió a peu, tranquil·la i sense complicacions, aquí la teniu: un camí rural que alterna camps oberts i àmplies vistes amb petits boscs, en un sol sentit, i amb suaus pujades i baixades entre paisatges colorits. En poques paraules, un agradable passeig per a qualsevol època de l'any.

L'excursió comença en el mateix punt de partida que les excursions núm. 1 i 2, sortint des de l'institut pel camí de Gràcia, i segueix per l'esquerra a la bifurcació als 12 min. Passarem pel

camí Vell de Gràcia (excursió núm. 2) als 20 min, i l'agroturisme (hotel rural) de Son Sampoli als 30 min. Continuarem per la ruta principal, on pot ser que circuli algun vehicle. Ben aviat passarem el camí de s'Aresta que apareix a l'esquerra (35 min) –un camí sense asfaltar que porta a l'àrea recreativa de Can Pancuit, més amunt a la falda de la muntanya (versió alternativa).

La ruta principal continua entre alguns xalets i habitatges. Aviat el camí s'estreny i es torna bastant més tranquil quant a trànsit, amb camps oberts a la dreta i el puig de Randa a l'esquerra. Més endavant, passarem el camí des Pontarró a la dreta (versió curta de l'excursió núm. 1) i continuarem, ara amb algunes zones d'ombra amb arbres, vorejant la base del puig de Randa, ara més a prop. La ruta recorre un paratge rural encantador, que passa per algunes granges i finques aquí i allà, camps oberts i àrees de bosc,

Ja hem fet la volta al puig de Randa. El camí s'anivella. Passarem novament per camps oberts, abans d'emprendre un suau descens cap al Pla i el poble de Montuiri. La ruta gira a l'esquerra i després a la dreta a 1 h i 45 min, i poc després passa per l'entrada de Son Sastre a la dreta. En aquest punt seguirem cap a l'esquerra i uns minuts més tard un gir abrupte a l'esquerra ens durà a un punt on s'obre una vista panoràmica sobre el Pla i les allunyades muntanyes de la Serra, amb el poble de Montuiri a baix –és com un mirador!

serpentejant en suaus pujades i baixades. Mirant cap enrere de tant en tant, podrem apreciar les vistes obertes sobre els puigs i els camps de Lluçmajor a la llunyania, i fins i tot en algun moment es pot veure la mar.

A 1 h i 10 min passarem el camí de Son Ponç a la dreta, moment en què es veuen uns bells boscs de pins al peu de la muntanya de Randa, a l'esquerra. A mesura que anem avançant tendrem més zones d'ombra, mentre travessam els boscs, per deixar enrere ben aviat el puig de Randa, després d'haver envoltat el peu de la muntanya.

L'asfalt acaba (1 h i 35 min) i la ruta continua per un caminó ample de terra bastant pedregós. Passa entre diverses finques i residències amagades al bosc. Aviat veurem la serra de Tramuntana a l'horitzó a l'esquerra, en què es distingeixen fàcilment els tres cims més alts: el puig Major –el de més altura, amb 1.445 m–, el puig de Massanella i el puig Tomir.

Ara continuarem el descens, amb el puig de Randa a la nostra esquena. Tota aquesta àrea es denomina ANEI (Àrea Natural d'Espècial Interès) i està protegida per la varietat de plantes autòctones i la vida animal que hi ha. En arribar a una espècie de cruïlla de camins (2 h), continuarem tot dret i caminarem per una zona de camp obert, gaudint d'àmplies vistes i seguint amb el suau descens. Passarem per davant d'algunes residències elegants, i després per una finca un poc abandonada. Aviat arribarem al final del camí, que acaba a la carretera Ma-5017, prop de la fita del km 5,9, després de 9,4 km de marxa, a l'espera del transport que ens ha de recollir. Si no, i si tenim tot el dia per passar-ho bé, per què no tornar pel mateix camí, activitat que sempre ofereix noves vistes i perspectives? Potser hi haurà temps per a un picnic abans de tornar a Lluçmajor.

Excursió núm. 5

Llucmajor – puig de ses Bruixes – Llucmajor

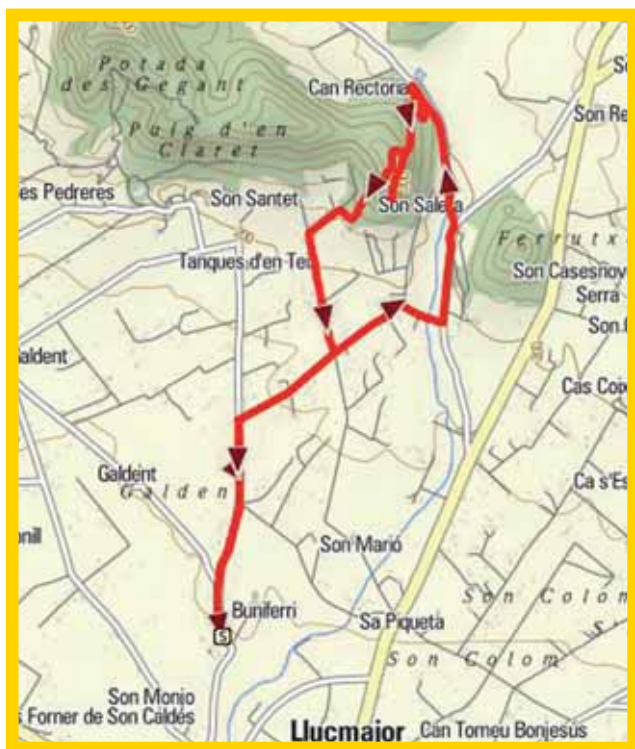
Temps de caminar	2 h i 15 min
Distància	7,1 km
Dificultat	Fàcil, però amb un ascens costerut. El darrer tram de 10 min fins al cim no és recomanable per a aquells qui pateixen vertigen.

El puig de ses Bruixes, amb una altitud de més de 300 m sobre el nivell de la mar, és la muntanya punxeguda que destaca per la seva curiosa forma, visible des de bona part de Llucmajor. Des del seu cim no sols es pot veure Llucmajor i els seus voltants, municipi en què es poden fer totes les excursions d'aquest llibre, sinó també quasi tota l'illa de Mallorca. Sembla desafiar la nostra intenció de coronar-lo, mentre contemplam el seu pic triangular i agrest des del nostre punt de partida, encara que després veurem que no calia espantar-se, ja que resulta una muntanya bastant accessible pel vessant nord. A més, ens espera una panoràmica impressionant!

L'excursió comença al cementeri de Llucmajor, on hi ha un aparcament molt ampli. Sortim en direcció nord, directament cap a la serra de Galdent pel camí de Galdent (tornada de

l'excursió núm. 3). Ens mantenim al camí principal i passam el camí de Biniferri a mà dreta, fins a arribar al camí de Ferrutxelles (12 min), on girarem a la dreta. És un agradable camí rural, bastant tranquil, amb algunes cases entre els arbres. Pot ser que rompi el silenci algun lladruc de ca, alertat per la nostra presència. En acabar l'asfalt prop d'una intersecció de camins, travessam el camí des Puig (el nostre camí de tornada comença des de l'esquerra en aquest punt) i continuarem pel camí de Ferrutxelles, ara en un camí pedregós. Caminant per aquí, tenim una bona vista oberta cap a la nostra destinació, el puig de ses Bruixes, i podrem apreciar les seves estranyes formes rocoses. Des d'aquest punt sembla impossible accedir al pic, però a mesura que anam envoltant la base, la seva aparença va canviant.

Als 25 min continuarem cap a la dreta (el camí de l'esquerra condueix a unes finques al peu de la muntanya) seguint encara el camí de Ferrutxelles en un lleuger descens. Aviat arribarem a un camí ample, el camí de Son Saleta, on girarem a l'esquerra. És interessant notar l'antiga sèquia al costat dret d'aquest camí de terra, que abans duia aigua des de les muntanyes de Randa cap a Llucmajor i la distribuïa en petites sèquies a cada casa. Les parets es varen fer uns anys més tard, però ara està en desús.

Caminam ara cap a la muntanya i podrem veure com en va canviant la forma. Ara sembla

molt més arrodonida i ja no fa tant de respecte. El camí arenós es desvia lleugerament cap a l'esquerra, i passarem un camí tancat a la dreta, prop d'una antiga fàbrica de ciment abandonada. Continuarem rodejant el peu de la muntanya una mica cap a l'esquerra. Mentrestant, tindrem bones vistes cap a les muntanyes de Randa a la dreta.

Als 40 min un camí, difícil de distingir, puja a l'esquerra del nostre camí.

No és gaire visible, però es pot seguir ja que enllaça amb el nostre camí de pujada un poc més amunt. De totes maneres, és millor continuar en el principal uns minuts més per trobar el començament del caminó de pujada a mà esquerra, just davant un aljub d'aigua. Girant a l'esquerra, doncs, iniciarem la pujada per aquest caminó, ample al principi però que s'estreny quasi tot d'una, entre arbusts de bruc i pins. Un poc més amunt el caminó tomba cap a la dreta i és en aquest punt que l'altre caminet, no tan visible, s'ajunta amb el nostre. Aquí veurem que qualcú ha col·locat una fletxa de pedres en

terra a manera de guia. Ara el caminó comença a pujar més de bon de veres, és més costerut i ascendim ràpidament. Les vistes comencen a ser més àmplies, sobretot cap a les muntanyes de Randa.

Després de passar per una obertura en una paret seca, girarem cap a l'esquerra, on el caminó continua cap amunt. Veurem al llarg de la ruta unes fites o caramullets de pedres que ens van guiant entre la vegetació i les roques, ja que a partir d'aquí el camí és un poc més difícil de veure. Ja som a més de 200 m d'altura. Després d'una forta però curta pujada seguirem cap a l'esquerra, on la ruta envolta unes roques grosses. Aviat arribarem a un gran caramull de pedres just davall una paret de roca: aquí comença la baixada en tornar del cim. Però primer volem coronar el pic, així que continuarem cap a la meta enfilant-nos per la paret de roca que tenim davant (no és difícil), per seguir caminant i botant de roca en roca, entre les quals hi ha un poc de camí, fins a arribar a la fi al cim d'aquesta enigmàtica muntanya, el puig de ses Bruixes, a 359 m sobre el nivell de la mar (1 h i 25 min).

I quin meravellós panorama ens espera! Hi ha vistes obertes tot al voltant nostre, si el bon temps acompanya i hi ha bona visibilitat, és clar! Als nostres peus queda Lluçmajor i la seva costa, amb l'illa de Cabrera davant sobre un horitzó blau. Podrem veure l'enorme badia de Palma, amb la gran ciutat blanca reflectida a les seves

aigües. Cap a l'est, les muntanyes de Felanitx i tota la costa sud, i les muntanyes de Randa. Cap al nord es pot apreciar quasi tota la serra de Tramuntana, des del seu extrem sud-oest fins a la península de Formentor i la gran badia d'Alcúdia. Fins i tot les llunyanes muntanyes d'Artà són visibles des d'aquest indret els dies clars. Amb tota seguretat passarem una estoneta aquí dalt per gaudir de tot això, i potser en farem alguna foto.

La llegenda conta que el nom d'aquesta muntanya prové de les bruixes que habitaven en unes coves properes. Quan els carros circulaven al peu d'aquesta muntanya, els muls tenien gran dificultat per estirar-los, ja que les bruixes pujaven damunt els muls sense que les veiessin i els muls amb prou feines podien estirar. Els habitants d'aquest indret n'informaren el rei Jaume I, el qual es va dirigir cap al puig de ses Bruixes amb dos capellans i un escolà. Es va enfilem amb la carrossa fins al pic i hi va plantar una creu. L'escolà, mentrestant, mort de por, es va situar en una muntanya veïna, que per això s'anomena el puig de s'Escolà. Des d'aleshores les bruixes no hi han tornat a aparèixer.

La tornada es fa retrocedint per les roques i baixant fins al caramull de pedres davall la paret seca, a uns 5 min des del cim. Si cerquem un poc, veurem una fletxa vermella que indica tres camins, pintada a la roca devora el caramull

de pedres, i aquí comença el nostre descens. D'esquena al cim, girarem a l'esquerra entre dues parets de roca, per seguir un caminó ben marcat. Aquest camí baixa ràpidament entre els arbres, bastant costerut en algun punt i de vegades amb pedres soltes, tot i que gens difícil. En tan sols 10 min haurem fet el descens i acabarem en un camí asfaltat, on girarem a l'esquerra. Al final d'aquest camí girarem una altra vegada a l'esquerra per situar-nos al camí

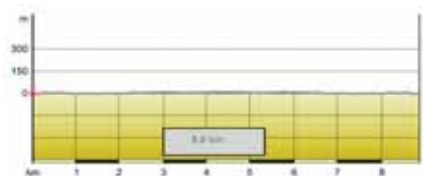
des Puig, on seguirem fins a trobar la intersecció on travessarem el camí des Puig en la nostra ruta d'anada. Finalment, girarem a la dreta per seguir novament el camí de Ferrutxelles fins al de Galdent. Ara només ens faltará un gir a l'esquerra per tornar a Lluçmajor, i arribarem al punt de partida a l'aparcament del cementeri. Així haurem finalitzat una ruta circular de 6,9 km en 2 h i 15 min.

Excursió núm. 6

S'Estelella (s'Estanyol) – cala Pi (Vallgornera) – s'Estelella

Temps de caminar	2 h
Distància	8,8 km
Dificultat	Molt fàcil, sense complicacions

Versió curta:

Es Racó de s'Arena – torre de s'Estelella – es Racó de s'Arena

Temps de caminar	1 h
Distància	4,6 km

Anem ara cap al sud, per descobrir les belles costes de Lluçmajor, amb els seus indrets d'estiueig, atractives platges i cales, i quilòmetres de penya-segats en estat verge pur. Sortint de Lluçmajor per la carretera Ma-6015 (senyalitzat cap a s'Estanyol), girarem a la dreta en arribar a la mar, i allà trobarem espai per aparcar el cotxe.

L'excursió comença aquí, prop de la bella cala des Racó de s'Arena. Ens hi dirigim passant pel Club Nàutic de s'Estanyol, seguint un camí ample i arenós després d'acabar l'asfalt. En acotar-nos-hi veurem un cartell informatiu des Racó de s'Arena –una vertadera joia de cala, pràcticament desconeguda per a bona part dels turistes. A l'estiu és un lloc idíl·lic, tranquil i allunyat de les multituds. A l'hivern, en canvi, presenta una altra cara, ja que a causa de la seva vulnerabilitat és sovint engolida per la mar brava, i grans quantitats d'algues són dipositades en el que queda de platja. Fins i tot pot ser que ens hàgim de banyar una mica per poder continuar l'excursió.

En arribar a l'altre costat de la platja, veurem diversos caminols arenosos que pugen el pendent. Quasi millor si optam pel que discorre

prop de la mar, pel qual arribarem a un camí més ample un poc més amunt, on veurem senyalitzacions cap al far. Seguim tot dret en la primera bifurcació i després giram cap a l'esquerra. Passant per una caseta arribarem al far de s'Estelella (15 min). A partir d'aquest punt ja podem gaudir d'unes meravelloses vistes. L'illa de Cabrera sembla més gran des d'aquí, disposada sobre un horitzó blau davant nosaltres. Així mateix, podrem veure una bella panoràmica de s'Estanyol amb els seus xalets a primera línia, la marina i el port fins a les distants platges de la Colònia de Sant Jordi, que s'obre a l'esquerra. A la dreta, la costa verge i rocosa de Lluçmajor s'estén cap als llunyans penya-segats de cala Pi –la destinació d'avui.

Des del far, seguirem el caminó per una zona rocosa, on els arbusts i els pins torts s'inclinen cap a terra ferma, esculpits pels constants vents marins. Ja es pot veure la torre de defensa de s'Estelella a meitat de camí cap a cala Pi. La ruta segueix, al llarg d'aquesta bella costa i envoltant petites cales i formacions rocoses, lluny de tot vestigi de civilització moderna. Amb la brisa marina acaronent-nos les galtes, una sensació de llibertat i benestar ens envaïx en veure la

bellesa de la naturalesa en el seu estat pur. Si és l'estiu, podrem refrescar-nos banyant-nos en qualsevol d'aquestes caletes, i si és l'hivern, resultarà espectacular contemplar les grans ones rompent furioses sobre les roques i esquitxant-ho tot amb un ruixim salat.

Als 25 min, després de passar una caseta amagada darrere les maleces, passarem per una obertura en una paret seca i arribarem poc després a la torre de defensa de s'Estelella (30 min) sobre una elevació rocosa. Aquesta torre de defensa va ser construïda el 1577 pel mestre d'obres Simó Carrió, i està situada sobre una plataforma rocosa anomenada serral des Corral, a 6 m sobre el nivell de la mar. Aquest bastió, construït amb pedra de pedrera, tenia originalment una cambra principal envoltada per maçoneria i una terrassa. Hi havia també un parapet amb canoneres, que posteriorment es varen tancar, i el parapet va ser modificat per deixar una petita plataforma amb permòdols a manera de protecció per als tiradors. La torre és cilíndrica a la part superior i cònica a la part inferior. Fa 9,2 m d'alçària, amb un diàmetre de 7,64 m a la base i de 6,65 m a la terrassa. Aquesta torre va ser restaurada per l'Ajuntament de Lluçmajor l'any 1984.

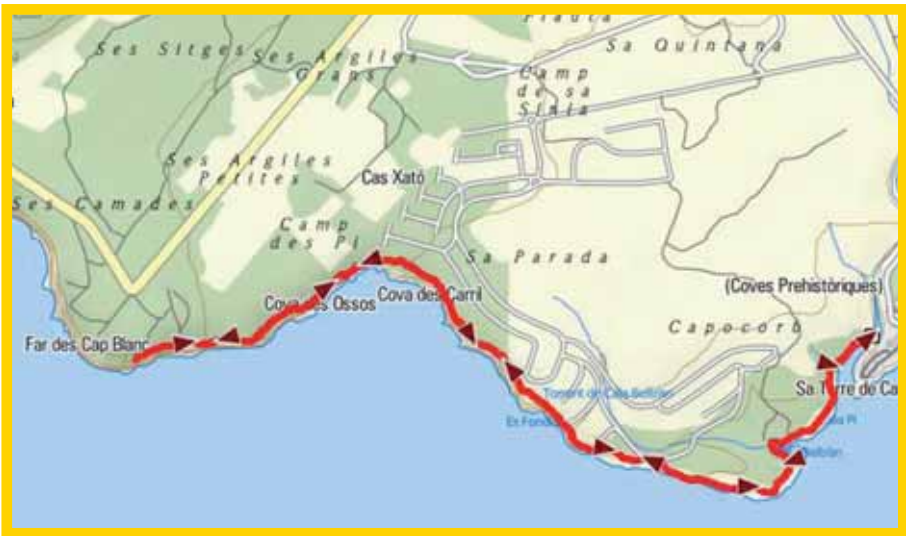
Deixant la torre, continuarem pel camí marcat per seguir la ruta per la costa, pujant gradualment a un nivell més alt sobre la mar. És un lloc espectacular. Els penya-segats són cada vegada més abruptes, plens de corbes i formacions estranyes degudes a la constant acció de les ones rompent incansablement sobre la costa. A l'estiu els tons turquesa i blaus contrasten amb la roca arenosa, i creen un vertader ventall de colors marins.

Passarem per una altra paret de pedra als 50 min, mentre gradualment agafem un poc més d'altura. Una mica més tard el camí ens condueix a un reixat tancat amb cademat en una paret alta de pedra (1 h) –aquí comença la zona residencial de Vallgornera, les cases de la qual gaudeixen d'una posició molt privilegiada amb bones vistes des d'aquests penya-segats. Hi ha uns senzills escalons de roca a la paret a l'esquerra del reixat, per si qualcú desitja continuar, tot i que encara queda un bon tros per arribar a Cala Pi, que és millor visitar en la nostra pròxima excursió. La tornada es fa pel mateix camí, amb noves perspectives, ja que les vistes sempre són diferents quan es torna. S'arriba novament a s'Estanyol després de 2 h d'excursió.

Excursió núm. 7

Cala Pi – cap Blanc – cala Pi

Temps de caminar	4 h
Distància	10,9 km
Dificultat	Fàcil, amb un ascens inicial curt

És una altra excel·lent excursió a peu a la costa de Lluçmajor, que al seu torn ens permet gaudir de la flora i la fauna del lloc. Gavines, corbs marins, tords, sargantanes, per ventura agrons i altres aus migratòries, blauets... tots aquests animals es poden veure a la zona, i també moltes varietats de plantes com el romaní, la farigola silvestre, l'ullastre, el bruc, la globulària i algun tamarinde.

L'excursió comença baixant una llarga escala que condueix fins a la platja de cala Pi. Hem

de travessar la platja (després d'una tempesta pot ser que ho hàgim de fer sobre fustes, ja que aquesta estreta cala també és susceptible de perdre part de la seva platja quan hi ha mala mar) i passarem per davant les cases dels pescadors fins a la darrera caseta, on girarem a la dreta per pujar a la teulada. Aquí trobarem uns senzills escalons que pugen al penya-segat. Un cop a dalt, convé deixar marcat el lloc, ja que aquest punt sol ser difícil de reconèixer de tornada. Continuarem ara a l'esquerra per anar pel caminó que voreja el penya-segat. El nostre

Versió curta: Cala Pi – cala Beltran – cala Pi

Temps de caminar	1 h
Distància	1,9 km
Dificultat	Fàcil, amb un ascens curt

camí aviat puja i baixa un petit barranc abans de travessar una vella paret de pedra.

Una vegada passada la paret, és un bon moment per girar i mirar cap enrere per veure la bellesa de cala Pi, a pesar que el seu original encant hagi minvat en part en els darrers anys per la construcció. Seguirem, entre arbusts perfumats,

i a mesura que anem avançant s'obriran immillorables vistes sobre la torre de defensa de cala Pi, situada prop de la mar a l'altra banda de la cala. Com que cala Pi és estreta i està situada entre penya-segats, la qual cosa feia que el desembarcament fos complicat i difícil, aquesta torre va ser la darrera que es va construir a la costa de Lluçmajor. Les obres d'edificació de la

torre actual varen concloure l'any 1663, i Joan Pons en va ser el mestre d'obres. Està situada a 19,5 m sobre el nivell de la mar, i s'aixeca sobre una base troncoconica de 9,95 m. La part superior té un diàmetre de 8 m a la terrassa. L'alçària és de 10,2 m. Està construïda amb pedres lligades amb argamassa i s'accidia al portal amb una escala de corda. El portal és de mig punt, fet amb pedra arenosa, poc freqüent en la construcció de torres de defensa. Avui dia li falta el matacà del portal i del porxo de la terrassa. Cap a l'any 1970 la torre va ser restaurada pels seus propietaris, d'acord amb el projecte de l'arquitecte Antoni Alomar.

Seguirem cap a l'esquerra als 20 min just abans d'un grup de pins, per trobar un ample camí que rodeja cala Beltran. Diversos caminoids s'entrellacen al voltant d'aquesta bella cala, les aigües cristal·lines de la qual ens conviden a refrescar-nos amb un bany —llevat que la mar estigui agitada, que no és recomanable en

absolut nedar-hi, ja que la força de les onades entre les estretes parets rocoses és tremenda. Rodejant la cala pel camí arribarem a l'altre costat, a la punta de Capocorb (30 min) amb magnífiques vistes sobre la costa. Continuarem ara per damunt els penya-segats, acaritats per la brisa marina, veient com els corbs marins es capbussen cercant peixos. Mentrestant, l'illa de Cabrera a l'esquerra ens sembla un lloc màgic surant sobre una mar de color blau intens.

La ruta, ara sense camí marcat, segueix entre les roques i algun bassiot salat. Es tracta de caminar sobre els distints nivells rocosos, on veurem unes increïbles formacions rocoses amb divertides tonalitats esculpides per la mar i el vent. En arribar al punt on dos solitaris tamarindes ombregen uns bassots d'aigua, és hora de pujar a un altre nivell per poder continuar. Aviat apareixerà el caminoid que envolta cala Carril, i que segueix sobre els alts penya-segats. Llavors travessarem una altra paret de pedra. No

tardarem a arribar al tancat de la zona del cap Blanc, antany una zona militar, on veurem un rètol amb el text següent: "Zona Militar. Stop", encara que avui dia aquesta bateria d'artilleria està desmantellada. Continuarem tot dret fins a la torre, a la qual arribarem en pocs minuts.

La torre de defensa del cap Blanc està en una situació estratègica immillorable, ja que domina tota la costa sud de l'illa, com també l'arxipèlag de Cabrera. Va ser construïda per Antoni Genovard, picapedrer de Sineu, el 1579. Com totes les torres d'aquest tipus, la seva base s'aixeca sense fonaments sobre una gruixada i massissa base cònica, i a partir d'aquesta cap amunt té forma cilíndrica. Fa 10 m d'alçària i 4,3 m d'amplària a la seva part més alta. Al portal s'accedia per una escala de corda, ara de ferro. A l'interior hi havia un armari i una xemeneia. La terrassa de la torre era circular, i anteriorment estava coberta per un porxo. Va ser restaurada fa uns 50 anys.

Uns metres més endavant veurem el far del cap Blanc (zona restringida) damunt el penya-segat. La paraula far té el seu origen a l'illa egípcia de Pharos, a la Mediterrània, prop d'Alexandria. Els egipcis varen construir una gran torre amb foc a la part més alta, la qual guiava els vaixells per arribar al port d'Alexandria, ja que era visible des de gran distància. Avui dia aquestes torres situades prop de la mar, que tenen la mateixa finalitat (ajudar i guiar els navegants) s'anomenen fars.

Els fars de Mallorca, llevat del far de Portopí, varen ser construïts durant el regnat d'Isabel II, és a dir durant la segona meitat del segle XIX. Això va ser degut al gran interès del seu govern per la navegació marítima i a l'existència de mitjans tècnics que en varen propiciar l'eficàcia. Els mecanismes de l'aparell rotatori ja eren coneguts des de feia més d'un segle, però no passava el mateix amb el sistema òptic. El

combustible era l'oli i calia que la font de llum tengués bastant intensitat. Va ser gràcies a Agustin Fresnel (1788-1827), físic francès, que es va aconseguir un sistema mitjançant lents i miralls que emetia una llum intensa i constant. Les maquinàries dels fars mallorquins es varen encarregar a òptics francesos. El far del cap Blanc va ser construït l'any 1863, té un abast de 15 milles nàutiques (28 km) i fa 12 m d'alçària.

Des de la torre de defensa, tornarem a cala Pi pel mateix camí, gaudint de les diferents vistes a la tornada, entre les quals destaca l'enorme cova anomenada cova des Ossos, i moltes altres de més petites. Però alerta en acostar-nos a la vorera d'aquests abruptes cingles! Tornarem a ser a cala Pi després de 4 h d'excursió.

NOTA: La zona en la qual ens trobam era coneguda com una de les més actives de Mallorca en la pràctica del contraban. El material procedia dels ports de Marsella, Gènova i el litoral del Magreb. El tabac era l'article de contraban per excel·lència.

El contraban es feia amb una estructura molt sòlida, des de la noblesa, que el finançava, passant pels patrons que transportaven la mercaderia, fins als pagesos que l'ocultaven en amagatalls i la distribuïen. Els contrabandistes eren encoberts per la població, i aquesta pràctica els proporcionava feina ben remunerada i productes a bon preu. Fins al 1939 el cos de carrabiners era l'encarregat de perseguir els contrabandistes, i era freqüent el suborn perquè la mercaderia fos desembarcada i distribuïda. Els anys posteriors es va incrementar el contraban d'aliments com el sucre, la farina, el cafè i altres aliments necessaris per a la població de la postguerra.

Flora

Asphodelus aestivus - Porrassa, albó

Barlia robertiana - Mosques grosses

Calicotome espinosa - Argelaga

Ceratonia siliqua - Garrover

Cistus albidus - Estepa blanca, d'escurar o margalidera

Cistus monspeliensis - Estepa llimonenca

Merendera filifolia - Safrà bord

Erica arborea - Bruc, bruc mascle, bruc de pipes

Erica multiflora - Xiprell

Euphorbia - Lletrera

Ficus carica - Figuera

Limonium sp. - Saladines

Olea europaea var. Silvestris - Ullastre

Papaver rhoeas - Rosella

Rosmarinus officinalis - Romani

Pinus halepensis - Pi blanc

Pinus pinea - Pi ver, pinyer

Pistacia lentiscus - Mata, llençisca

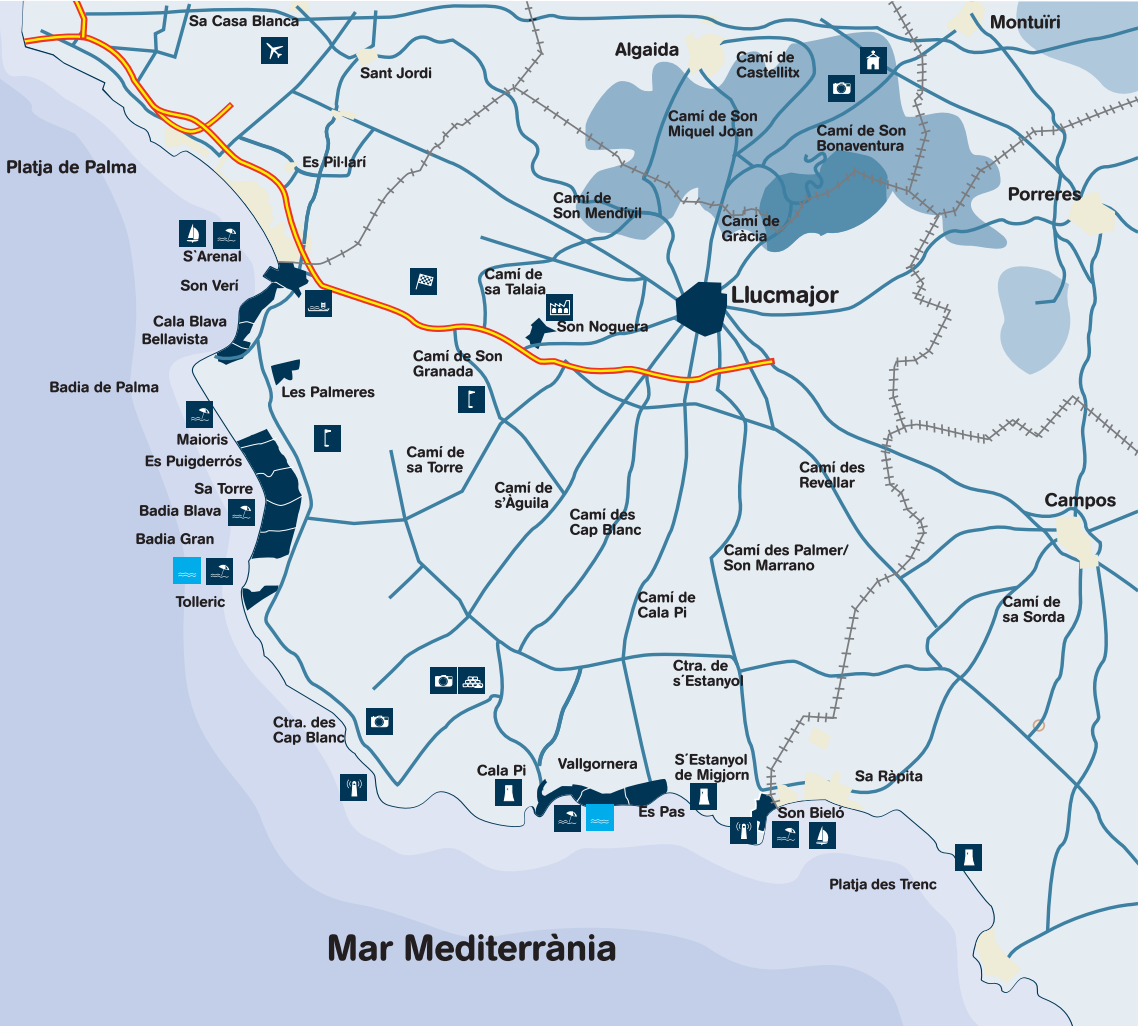

Prunus dulcis - Ametler

Punica granatum - Magraner

RESERVA MARINA
RESERVA MARINA
MARINE PROTECTED AREA
SEESCHUTZGEBIET

AEROPUERTO
AEROPORT
AIRPORT
FLUGHAFEN

CLUB NAUTICO
CLUB NAUTIC
YACHT CLUB
YACHTHAFFEN

FARO
FAR
LIGHTHOUSE
LEUCHTTURM

AQUALAND

TORRE DEFENSIVA
TORRE DEFENSIVA
WATCH TOWER
WACHTURM

IGLESIA
ESGLÉSIA
CHURCH
KIRCHE

PLAYA
PLATJA
BEACH
STRAND

CAPOCORB VELL

POLIGONO INDUSTRIAL
POLIGON INDUSTRIAL
INDUSTRIAL ESTATE
GEWERBEGBEIT

CIRCUITO VELOCIDAD
CIRCUIT VELOCITAT
SPEED CIRCUIT
MOTORRENNBAHN

VISTA PANORAMICA
VISTA PANORÀMICA
PANORAMIC VIEW
AUSSICHTSPUNKT

GOLF

el teu **Llucmajor**

Municipi Turístic Mallorca

ÉS ÚNIC

www.visitllucmajor.com
turismo@llucmajor.org

Visitllucmajor Mallorca

Ajuntament
de **Llucmajor**
www.llucmajor.org

Patronato de Turismo de Llucmajor
Patronat de Turisme de Llucmajor
Fremdenverkehrsamt Llucmajor
Tourist Board Llucmajor